

Bylo nám pět a půl

Waldemar Matuška

Bylo nám pět a půl, možná míň.
Dětský pár, co si rád spolu hrával.
Z plátků růží byl král s paní královnou
a v písku měl svou hradní síň.
Z plátků růží byl král s paní královnou
a v písku měl svou hradní síň.

Plavý cop, hebká tvář, štíhlý pás,
hlas a smích, po kterých se mi stýská.
Jak tam sám vzpomínám na klid zápraží,
když tmou padal déšť kolem nás.
Jak tam sám vzpomínám na klid zápraží,
když tmou padal déšť kolem nás.

Jak šel čas, bylo nám čím dál víc,
kolikrát jsem si s ní schůzky dával.
Její šátek byl mou něžnou zástavou
a já mimo něj nechtěl nic.
Její šátek byl mou něžnou zástavou
a já mimo něj nechtěl nic.

Bůhví jak přišel mrak a v něm blesk,
smutná chvíle kdy tvé sny se zřítí.
Rychlý vůz, příkrý sráz, ocel, zábradlí
a dál už je prázdno a stesk.
Rychlý vůz, příkrý sráz, ocel, zábradlí
a dál už je prázdno a stesk.

Jara sládnou zas jak včelí plást.
To se ví, svět jde dál, slunce svítí.
Jenom já, jako dřív, plátek růžový
na ten práh dětských snů chodím klást.
Jenom já, jako dřív, plátek růžový
na ten práh dětských snů chodím klást.

Pláňko, pláňko štíhlá,
radost máš z nich mít,
pláňko, pláňko štíhlá,
v nich kvést můžeš dál a žít.